

Warszawa, 7 sierpnia 2013 r.

Szanowny Pan
Bartłomiej Sienkiewicz
Minister Spraw Wewnętrznych

Szanowny Panie Ministrze,

Fundacja Panoptykon jest organizacją pozarządową zajmującą się m.in. problematyką monitoringu wizyjnego oraz uprawnień Policji i innych służb. Zarówno zasady funkcjonowania kamer monitoringu, jak i kompetencje służb specjalnych, zwłaszcza w zakresie sięgania przez nie po dane telekomunikacyjne, wymagają pilnej reformy i zmiany przepisów. Konieczność zmiany obecnego stanu prawnego jest powszechnie dostrzegana. Została ona potwierdzona m.in. na Pańskiej konferencji prasowej, na której wspólnie z Premierem Donaldem Tuskiem zapowiedział Pan zmiany przepisów i wzmocnienie ochrony prywatności obywateli.

W tym kontekście zdziwiła nas otrzymana od MSW informacja¹, że „przyjęto koncepcję uregulowania **w jednej ustawie** kwestii monitoringu wizyjnego oraz wzmocnienia mechanizmów kontroli w odniesieniu do ingerencji uprawnionych organów państwowych w prywatność poszczególnych osób w zakresie retencji danych telekomunikacyjnych”. Naszym zdaniem takie rozwiązanie jest błędne i apelujemy o rozdzielenie prac nad monitoringiem od prac nad reformą uprawnień służb specjalnych.

Przeciwko łączeniu tych dwóch tematów przemawia szereg argumentów:

- **wydłużenie prac**

Zgodnie z uzyskaną przez nas informacją „połączenie znacznie rozszerza zakres prac nad ustawą o monitoringu”, co powoduje brak możliwości wskazania precyzyjnego terminu ich zakończenia. Ustawowa regulacja samego monitoringu wizyjnego jest niezwykle skomplikowana, co podnoszono m.in. na zorganizowanym przez Ministerstwo 28 marca 2013 r. spotkaniu poświęconemu tej problematyce. Również regulacja uprawnień służb jest niezwykle złożonym zagadnieniem – połączenie tych tematów dodatkowo **komplikuje i utrudnia** prace.

- **niezgodność z dotychczasowymi działaniami i zniweczenie ich efektów**

Jak zostaliśmy poinformowani przez Ministerstwo w maju 2013 r.² trwały prace nad włączeniem ustawy o monitoringu do harmonogramu prac legislacyjnych. Poszerzenie zakresu ustawy

¹ Odpowiedź z 29 lipca 2013 r. na wniosek o udostępnienie informacji publicznej (sygn. DN-PZTPZ-42-1-30/2013).

² Odpowiedź z 22 maja 2013 r. na wniosek o udostępnienie informacji publicznej (sygn. DN-PZTPZ-42-1-21/2013).

wymusza zaś przygotowanie nowego testu regulacyjnego i ponownego rozpoczęcia procedury włączania ustawy do harmonogramu. Jednocześnie, w harmonogramie prac legislacyjnych znajduje się już projekt ustawy o kontroli działalności służb specjalnych (numer projektu UD107). Połączenie reformy monitoringu i uprawnień służb specjalnych w jedną ustawę **niweczy efekty wspomnianej pracy** i wymusza ich ponowne rozpoczęcie.

- **niezgodność z Zasadami techniki prawodawczej³**

Zgodnie z Zasadami „ustawa powinna wyczerpująco regulować daną dziedzinę spraw”, a także „nie zamieszcza się w niej przepisów, które regulowałyby sprawy wykraczające poza wyznaczony przez ustawę zakres przedmiotowy (stosunki, które reguluje) oraz podmiotowy (krąg podmiotów, do których się odnosi)”. Oznacza to, że zasadniczo jedna ustawa powinna regulować jedną, spójną dziedzinę oraz mieć jeden krąg adresatów. Z taką spójnością niewątpliwie nie będziemy mieli do czynienia w przypadku ustawy, która ma dotyczyć w dużym stopniu obowiązków nakładanych na podmioty prywatne (w ramach regulacji monitoringu) oraz przepisów dotyczących kompetencji służb specjalnych.

Z powyższych powodów uważamy, że połączenie problematyki monitoringu wizyjnego oraz kompetencji Policji i innych służb nie tylko nie znajduje racjonalnego uzasadnienia, ale poważnie utrudnia realizację zapowiedzi przygotowania zmian prawnych zapewniających wyższy standard ochrony prywatności. Ze względu na konieczność szybkiej reformy problematyki uprawnień służb oraz uregulowania zasad funkcjonowania monitoringu wizyjnego apelujemy o rozdzielenie tych kwestii i przygotowanie nie jednej, a dwóch ustaw „przeciwko Wielkiemu bratu”.

z poważaniem,

Małgorzata Szumańska
Wiceprezeska

Katarzyna Szymielewicz
Prezeska

³ Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. z dnia 5 lipca 2002 r.).